

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Prezesa U. [...] przeciwko C. [...] S.A. w W.
z udziałem po stronie pozwanej interwenientów ubocznych C. [...] i X. [...] o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 maja 2016 r.,
na skutek skarg kasacyjnych strony pozwanej i interwenientów ubocznych od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelacje pozwanego [...] Bank: [...] SA z siedzibą w W. oraz interwenientów ubocznych C. [...] i X. [...] od wyroku Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone.

Pozwany wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia zaskarżonego wyroku oraz wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych. Interwenienci uboczni wnieśli skargę kasacyjną, w której żądali uchylenia zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazali, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We obu wniesionych skargach kasacyjnych wnioskach o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosków o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw